

Η Αυγή μπορεί να προασπίζεται όσο θέλει το μέχρι πρότινος διευθυντή της, αλλά η ζοφερή πραγματικότητα στην παιδεία δεν αλλάζει. Οι δηλώσεις Φίλη-Αναγνωστοπούλου συνεχίζουν να είναι ανεκδοτολογικές, από τη στιγμή που διαπίστωσαν, ο μὲν ένας ότι «η χρονιά στα σχολεία ξεκίνησε χωρίς προβλήματα» και η δε άλλη ότι «μέχρι 10 Οκτωβρίου θα καλυφθούν τα κενά».

Αντί να εξηγήει με πασοκικές-αυριανικές μεθόδους η Αυγή τη θέση περί «κόκκινου σύννεφου» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καλά θα κάνει να εκφραστεί, ως κυβερνητικό όργανο που είναι, για τα εξής:

Είναι ή δεν είναι πρόβλημα τα κενά στην εκπαίδευση; Χρειάζονται ή όχι άμεσες προσλήψεις; Μπορούν να γίνουν αυτές ή όχι; Ξέχασε η Αυγή ότι δεν μπορούν να γίνουν επειδή ακριβώς ο κ. Φίλης, η κυβέρνηση και οι κοινοβουλευτικοί τους «συμπαίκτες» ψήφισαν ένα ακόμα μνημόνιο. Ψιλά γράμματα αυτά, ε;

Ποιος άδειασε τα στομάχια των παιδιών που γουργουρίζουν; Μήπως μια πολιτική που η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τώρα συνεχίζει, επικαλούμενη αστειότητες περί «ανθρώπινης διαχείρισης» των μνημονίων και περιμένοντας τη «φιланθρωπία» εκκλησίας και ΜΚΟ; Τι ακριβώς θα κάνει η νέα ηγεσία του υπουργείου με την παραπαιδεία;

Είναι ή δεν είναι πρόβλημα το ξεχείλωμα, επιστημονικό και εργασιακό, των ειδικοτήτων για να καλύπτονται τα κενά εκ των ενόντων, με εκπαιδευτικούς-λάστιχο που περιοδεύουν κάθε μέρα σε δύο και τρία σχολεία;

Είναι ή δεν είναι άμεσης προτεραιότητας ζήτημα ο διαχωρισμός κράτους-εκκλησίας; Πρέπει ή δεν πρέπει να απαλλοτριωθεί άμεσα, χωρίς αποζημίωση, η εκκλησιαστική περιουσία υπέρ του λαού;

Αυτά προς το παρόν. Το γράμμα που στέλνουν οι ανάγκες και οι αγώνες των εκπαιδευτικών, των φοιτητών και των μαθητών, θα φτάσει σύντομα στις διευθύνσεις του υπουργείου.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

και το κείμενο της Αυγής, (φύλλο 26/9/15) :

Αφήστε τα “κόκκινα” συννεφάκια

Ενοχλήθηκε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τη δέσμευση του νέου υπουργού Παιδείας Νίκου Φίλη, σε έναν εθνικο-κοινωνικό διάλογο, ώστε μέσα από ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συγκλίσεις να διαμορφωθεί ένα μεταρρυθμιστικό όραμα μακράς πνοής για την ανάταξη του δημόσιου σχολείου. Η ΑΝΤΑΡ ΣΥΑ, ως... γνήσια επαναστατική δύναμη, ανακάλυψε στις δηλώσεις αυτές μια νέα «παράδοση» του ΣΥΡΙΖΑ στις δυνάμεις του κακού, αφού κατά τη γνώμη της «η με τόση έμφαση επίκληση του εθνικού και οι κοινωνικοί διάλογοι μόνο δεινά μπορούν να φέρουν». Την ίδια ώρα, έσπευσε να κατακεραυνώσει τον νέο υπουργό Παιδείας, επειδή τόλμησε να απευθυνθεί στην Εκκλησία, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στους κοινωνικούς φορείς, ζητώντας τους να εντείνουν τις πρωτοβουλίες τους για να μην εξαπλωθούν μέσα στη σχολική αίθουσα δραματικά φαινόμενα, όπως είναι η παιδική ασιτία.

Α, όχι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν τα θέλει αυτά. Της ταραζουν την επαναστατική γαλήνη, διότι την

καλούν να «κατέβει» από το «κόκκινο» συνεφάκι της, ώστε να ακούσει το στομάχι του παιδιού που γουργουρίζει, τον αναστεναγμό του γονιού, επειδή μπήκαμε στην τελευταία εβδομάδα του μήνα και πρέπει να πληρώσει το φροντιστήριο, την απαίτηση του έφηβου για ένα σχολείο – χώρο γνώσης και δημιουργίας. Η ANTAPΣYA μπορεί να συνεχίσει να (παρα)μιλάει μόνη της. Ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει αυτό που έχει ανάγκη η κοινωνία: μπαίνει στον διάλογο, παράλληλα με τη μάχη της καθημερινότητας, ακριβώς επειδή θέλει ένα σχολείο για όλα τα παιδιά. Και το θέλει όχι ως «μαθητοπατέρας» / «φοιτητοπατέρας», αλλά επειδή, όπως είπε ο Νίκος Φίλης, η κοινωνία χρειάζεται όλη την εξυπνάδα των αγοριών και των κοριτσιών της, όλη τη δύναμη και τον αυθορμητισμό τους.

Π.Σ.